

Øll, sum ikki kendu svarið, hildu andanum, tá talsmaðurin hjá nevningunum byrjaði at lesa fyrsta spurningin, nevningarnir góðar tveir tímar frammanundan høvdu fingið frá rættarformanninum.

Tað tók øgiliga langa tíð, virkaði so, men endiliga kom svarið:

NEI!

Fagnaðarróp, gleðistár, maðurin, alt snúði seg um, tók hondina hjá verjanum inn at sær og helt henni, meðan neiini komu eitt fyrri og annað eftir.

Ein øgiligur lætti. Í 11 mánaðir hevur ein ungur maður havt sitandi á sær, at tað var hann, sum setti eld á Havnar Timburhandil og rossafjosið í Havnardali, har trý ross finga ein ræðuligan deyða í eldi og royki.

Kl. 20.00 hósdagin 19. juli 1990 var henda byrða lætt av herðum hansara og øllum hansara avvarðandi, ikki minst móður hansara, sum var honum ein dyggur stuðul allar 25 tímarnar, nevningatingið vardi. Í einum rættarsali, Arbeidseftirlitið hevði stongt við brestin, fekk tað boð um hann. Kókandi hiti og ongin luft vóru umstøðurnar, bodnar vóru teimum, sum upplivdu hesa ótrúligu ferð gjøgnum juridisku og pedagoisku frumskógina.

Serliga stóð nógv á verjanum, Trygva Jacobsen og hjálparmanni hansara, Hans Trygva Henriksen. Teir arbeiddu við málinum langt út á náttina millum dagarnar í Dómhúsinum. Leitaðu og leitaðu eftir onkrum, sum kundi koma tí ákærda til góðar.

Øg álitið á lögreglu og ákæruvaldi fekk eitt álvarsligt bakkast.

Klokkan var 17.40 hós-dagin, tá teir tólv nevningarnir fóru í einrúm í kjallaranum í Dómhúsinum.

Teirra lutur var nú at atkvøða um 23 spurningar. Tey skuldu avgera, um hesir skuldu svarast ja ella nei.

22 høvuðsspurningar, eins nógvir og ákærumar, vóru um sektina, sekur ella ikki sekur. Í minsta lagi átta skuldu atkvøða fyrri, skuldi svarið verða ja.

Ein eykaspurningur var, um maðurin, varð hann funnin sekur í einari ella fleiri ákærum, var órevsiverdur.

Klokkan 19.55 komu nevningarnir upp aftur í rættarsalin. Framsøgu-maðurin las høvuðsspurningarnar, ein og ein, og svar nevninganna við hvønn. Svørini vóru 10 nei og 12 ja.

Nevningarnir funnu tann 21 ára gamla mannin sekan í at sett eld á í átta før-um og fyrri roynd at seta eld á fyra før-um. Tá nevningatingið byrjaði týsmorgunin, játtaði maðurin seg sekan í øllum hesum ákærunum. Talan er um allar tilburðirnar í Ribe (uttan tann í tokinum),

ruskbingjuna á Skálatrøð og teir triggjar tilburðirnar í varðhaldinum í Havn.

Svarið við eykaspurninginum var ja. Maðurin er órevsiverdur, tí hann, tá hann framdi gerðirnar, var evnaveikur í "lettere grad" ella í einari støðu, sum kann javnmetast við tað.

Her skuldu í minsta lagi sjei atkvøður vera fyrri.

Rættarformaðurin, sorskrivarin, góðtók avgerðina hjá nevningunum.

NÆSTA STIG

Nú kom so spurningurin um framtíðina hjá tí unga manninum.

Ákærin segði, at málið hevur verið hjá ríkisadvokatinum, sum mælir til, at maðurin skal á "særlig lukket sikringsanstalt" og tað er ein deild á Kofoeds Minde, sum er á Rødbygård. Hetta fyrri at fyrirbyrgja, maðurin ger fleiri lógarbrot, segði ákærin.

Talar atferðin hjá manninum fyrri tí, kann avgerðin takast fram aftur í rættinum, sum kann fáa mannin fluttan á opnan stovn, vísti ákærin á.

Verjin helt ikki, maðurin skuldi á stovn yvirhøvu-ur. Hann hevði klárað seg